El meu llibre electrònic

Feia dies que n'havia sentit a parlar. Fins i tot un amic me n'havia deixat un, i havia pogut passar les pàgines amb els meus dits, meravellat per la nova tecnologia que representava. Fins que un dia em vaig decidir: tindria el meu propi llibre electrònic. Primer, la pregunta del milió que calia que m'autorespongués (i molt important) era quin de tots els lectors em compraria. El factor econòmic és el primer que vaig tindre en compte, ja que de preus n'hi ha per a tots els gustos i, d'entrada, tampoc em volia gastar molts de calés. Van dels 500 € de l'Iliad als 350 € del Sony Reader, o els 350 $ del Kindle.

Després de tindre una idea dels preus vaig començar a estudiar les característiques de cada lector, i els usos que en podria traure. Vaig estar estudiant fil per randa els diferents dispositius i vaig començar a pensar en les utilitats que m'interessaven:

1. Una bona pantalla
2. Un accés al màxim possible de formats
3. Possibilitat d'instal·lació de programari de tercers, si és possible de llicències lliures

El primer punt em portava, inevitablement, cap a l'Iliad: té una pantalla gran (8 polzades davant de les 6 d'altres) amb una escala de 16 nivells de grisos (els altres en tenen 4). Sense contestació, de tots els que tenia a l'abast era el millor.

El segon punt ja era un xic més diferent. Si bé en general tots els lectors permeten llegir una gamma suficient de formats, l'Iliad em permetia anar instal·lant connectors (*plug-in*) per poder obrir tota classe de formats. I això és interessant de debò, ja que amb un lector amb programari privat, com el Sony, estàs lligat de mans i peus a llegir els formats que ells volen (i no parlem del llibre electrònic d'Amazon, el Kindle, a més a més lleig com un pecat). En canvi l'Iliad, com que està programat amb Linux, permet que qualsevol persona puga desenvoluparne programari de manera absolutament legal. A més a més, també tenia clar que els llibres que volia llegir serien d'accés lliure, així que tècnicament m'era indiferent si es poden llegir formats privatius de llibres electrònics (perquè ho entengueu: preparats pels editors per tal que no es puguen copiar en altres dispositius). Malgrat tot, l'Iliad també permet llegir llibres d'estos (amb tecnologia DRM), a més a més del format mobipocket, i té fins i tot lector de canals RSS.

Així que de seguida vaig mirar les «altres» possibilitats (el tercer punt). Sí, llegeixen llibres, però fan alguna cosa més? I, és clar, l'Iliad et permet fer gairebé de tot.

La decisió, doncs, ja estava presa (malgrat la diferència de preu). És com decidir-te entre comprar un miniordinador o una bèstia amb quaranta mil recursos de maquinari. Si l'ordinador menudet s'ajusta a les teues necessitats és fantàstic, però si

Jaume Llambrich Brull

t'has de posar a editar vídeo ja me diràs com ho fas!

Quan em va arribar el llibre electrònic, què vaig fer? Posar-me a llegir, és clar! Hi ha molts llocs on es poden trobar llibres de manera gratuïta, així que no va caldre esperar gens.

La lectura en pantalla és la mar de bona i gens pesada gràcies a la tecnologia de tinta electrònica (i com que a més a més és tàctil, hi pots escriure anotacions). Per passar el full només has de fer un clic a la barra lateral del dispositiu i, si el llibre està en un format massa gran, pots ampliar amb el llapis la zona que desitges llegir millor.

El que pot parèixer un maldecap per a alguns per a mi no és cap problema, ben a l'inrevés. I és que el millor format per llegir a l'Iliad és el PDF. Se'n poden trobar perfectament a la xarxa, però una cosa fàcil de fer és agafar el text i muntar-lo tu mateix (hi ha plantilles per a Word i Scribus, a més a més de conversors). I amb els tipus que vulgues i la mida de lletra que més t'apeteix, ja que la llargària del llibre no és cap problema.

Passat el moment inicial vaig començar a investigar com podia tunejar el meu llibre-e. A l'Iliad, abans de començar a instal·lar com a cosacs programari de tercers cal que tinguem un petit programet, de la mateixa casa, instal·lat per a desenvolupadors. Una volta fet això, ja podem gaudir de tot el que la gran comunitat de lectors produeix per a tots els públics. Així que, de moment, al meu lector puc escoltar música, puc portar l'agenda al dia i puc llegir còmics en format CBR. I potser més endavant fins i tot podré escriure a mà i guardar-ho en un document digital de text (aquest és pagant).

Decididament, este és un dels futurs del llibre, diguen el que diguen els talibans del paper.

I al final de tot, per què un llibre electrònic, i un Iliad? Una de les coses que m'agrada és la filosofia que l'envolta. I és que, d'entrada, tu mateix cal que et faces la teua pròpia biblioteca tot partint dels teus gustos i experiències. En altres dispositius, com el Kindle, la indústria cultural s'encarrega de «suggerir-te» títols, i al final la despesa acaba sent molt més gran que la inicial gràcies als serveis addicionals i subscripcions que vas pagant. En canvi, amb l'Iliad, si vull, no cal que em gaste ni un duro més (ni m'hi incitaran).

Si a banda de la llibertat de contingut, als llibres-e hi afegiu la gran capacitat d'emmagatzematge de títols que podem tindre, i la infinitat de textos que es poden trobar a la xarxa (excepte el cas català, com sempre), tenim que les possibilitats de l'eina són enormes, gairebé —gairebé— com una nova revolució gutemberguiana: els textos no només estan a l'abast de tothom, sinó que a més a més et pots emportar una autèntica biblioteca d'Alexandria amb milions de pàgines sota el braç.

Els efectes seran múltiples i variats. I m'hi jugo mil duros que a més d'un l'agafarà el bou per les banyes. Cal que el sector llibresc es pose les piles. Els autors ja ho comencen a veure clar, autoeditant-se més que mai (i el salt al format de llibre-e és un passet de re). Els editors catalans ja han començat a posar-se mans a la feina, i enguany hem pogut veure el naixement del portal Edi.cat (en què hi participa la vallenca Cossetània). Els bibliotecaris ja fa dies que tenen unes col·leccions de llibres-e catalogades, però un any o altre hauran de fer el salt de mentalitat de veritat. I els llibreters… bé, els llibreters de sempre, al cap i a la fi, crec que no s'ho passaran tan malament: són les grans superfícies les que notaran la disminució espectacular de les vendes de best-sellers i llibres de butxaca!

I per acabar, tornant al meu llibre electrònic, des del meu punt de vista cal apuntar l'encert de màrqueting dels productors de l'Iliad, un lector que porta per nom el títol d'un dels textos fundacionals de la cultura europea!*

PD: Si voleu tindre un lector de llibres electrònics amb una bona relació qualitat-preu, sense cap dubte us recomano el Sony Reader: no cal que esteu tan carregats de romanços com jo abans de posar-vos a llegir!

* Podeu trobar una selecció d'enllaços relacionats amb l'article a l'adreça següent:

http://www.basar.cat/bits.html

Imatges:

http://www.ual.es/personal/fjgarcia/images/Hector_Andromaca.jpg

Al centre, Hèctor (el meu heroi favorit de la Ilíada) es despedeix d'Andròmaca.

http://3.bp.blogspot.com/_RATLhtWbU9c/RjHVEisFFbI/AAAAAAAAAWk/nwYbKOcCloA/s1600-h/PICT0003.JPG

Iliad vs Sony Reader